

مدل سازی مکانی بیماری هاری با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیائی (GIS) در استان های خراسان شمالی، جنوبی و رضوی

سعید بکایی^{۱*}، هادی شریف^۲، مهدی پورمهدی^۱، حسین کریم زاده^۳، لاله شریفی^۴

۱- گروه بهداشت و مواد غذایی، دانشکده دامپرستکی، دانشگاه تهران، تهران- ایران.

۲- دانشکده دامپرستکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، گرمسار- ایران.

۳- دانشجوی رشته PhD دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران- ایران.

۴- مرکزحقیقات ابیمولوزی، آسم و آقرزی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران- ایران.

* بویسیده مسئول: bokaerfa@yahoo.com

Rabies Spatial Modeling in North, South and Razavi Khorasan Provinces by Geographical Information System (GIS)

Bokaie, S.^{۱*}, Sharif, H.^۲, Pourmchdi, M.^۱, Karimzadeh, H.^۳, Sharifi, I.^۴

^۱Department of Food Hygiene, Faculty of Veterinary Medicine, Tehran University, Tehran -Iran ^۲Department of Faculty of Veterinary Medicine, Islamic Azad University, Garmser Branch, Garmser-Iran.

^۳Department of Faculty of Geography, Tehran University, Tehran-Iran

^۴Immunology, Asthma and Allergy Research Institute, Tehran University of Medical Sciences and Member of Young Researchers Club

Abstract

Rabies has economical and hygienic importance because of 100% mortality and communicability between warm blood animals and human, therapeutic costs and animal losses.

According to high prevalence of rabies in North, South and Razavi provinces this study was carried out during 1996-2006. Data were collected from control and prevention centers of rabies and hygiene centers. Analysis was performed by calculating mean, Pearson correlation coefficient and 2test by SPSS software. Spatial maps were drawn by ARCGIS 9.2, SPSS and ENTROPULATION softwares.

During 1996 to 2006 three hundred three cases of animals' affected by rabies were reported. Rabies was found in 12 species of wild and domestic animals that the highest frequent species were dog 139(45.87%) and cow 69(22.77%). The highest frequency of animal rabies was observed in Sabzevar(62 cases), Mashhad(51 cases) and Torbatejam(32 cases). According to seasonal distribution in spring, summer, fall and winter 27.4%, 22.7%, 26.9% and 23% of cases were observed respectively.

Epidemiological studies of Rabies and spatial modeling by using geographical information system (GIS) are valuable efforts for prediction of disease incidence, control and prevention of disease in region and provide valuable data for rabies campaign administrators. *Vet.J.of Islamic.Azad.Univ., Garmser Branch, 4,3:105-110,2008.*

Keywords: Rabies, Spatial Modeling, GIS, North Khorasan, South Khorasan, Razavi Khorasan.

چکیده

هاری از جمله بیماری هایی است که به علت کشنگی صد درصد وقابل سرافیت بودن آن بین انسان و سایر حیوانات خونگرم و افزایش روند موارد حیوان گزیدگی در انسان و پرهزینه بودن اقدامات درمانی و تلفات دامی ناشی از آن از اهمیت بهداشتی و اقتصادی فراوانی برخوردار است. با توجه به میزان بالای شیوع بیماری هاری در سه استان خراسان رضوی، شمالی و جنوبی این مطالعه طی سال های ۷۵ الی ۸۵ صورت پذیرفت. جمع آوری داده ها از مراکز کنترل و پیشگیری هاری و مراکز بهداشت صورت گرفت و تحلیل داده ها با محاسبه میانگین، نسبت و ضریب همبستگی پیرسون و آزمون مربع کای و به کمک نرم افزار آماری SPSS انجام گرفت. با استفاده از مدل سازی مکانی توسط نرم افزارهای ENTROPULATION و SPSS و ARCGIS 9.2، مدل سازی این بیماری ترسیم گردید.

در طی سال های ۷۵ الی ۸۵، تعداد ۳۰۳ مورد هاری حیوانی گزارش شده است. هاری در این ناحیه در ۱۲ گونه پستاندار اهلی و وحشی مشاهده گردید که بیشترین موارد مربوط به سگ با ۱۳۹ مورد(۴۵/۸۷ درصد) و گاو با ۶۹ مورد(۲۲/۷۷ درصد) می باشد. بیشترین توزیع مکانی هاری حیوانی مربوط به شهرهای سبزوار(۶۲ مورد)، مشهد(۵۱ مورد) و تربت جام(۳۲ مورد) بوده است. از نظر توزیع فصلی در فصل بهار، تابستان، پاییز و زمستان به ترتیب ۲۷/۴، ۲۲/۷، ۲۶/۹ و ۲۳/۳ درصد موارد هاری حیوانی رخ داده است.

بررسی ابیدمولوژیک هاری و مدل سازی مکانی با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) آن از اقدامات ارزشمندی است که می تواند با پیش بینی موارد وقوع در آینده نقش مهمی را در پیشگیری و کنترل بیماری در منطقه ایفا نماید و داده های ارزشمندی برای مسئولین مبارزه با هاری فراهم گردد. محله دانشکده دامپرستکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، دوره ۴، شماره ۱۰۵-۱۱۰، ۲۸۷، GIS، خراسان شمالی، خراسان جنوبی، خراسان رضوی.

جدول ۱: موارد های حیوانی حراسان رضوی، شمالی و جنوبی به نفکیک گویه و اسان طی
۱۲۷۵-۱۲۸۵

جمع		حراسان جنوبی	حراسان شمالی	حراسان رضوی	حراسان رضوی	استان	گونه
درصد	فرماں	فرماں	درصد	فرماں	درصد	فرماں	فرماں
۴۵/۸۷	۱۳۹	۱۵/۲۸	۲	۲۳/۲۳	۱۶	۴۵	۱۲۱
۲۲/۷۷	۶۹	۲۲/۰۷	۲	۲۵	۱۲	۲۰/۰۷	۵۰
۹/۲	۹	۷/۶۹	۱	۶/۲۵	۲	۱/۸۵	۶
۹/۵۷	۲۹	۱۵/۲۸	۲	۱۲/۵	۶	۷/۸	۲۱
۹/۲	۹	-	-	۴/۱۶	۴	۲/۶	۷
۱۱/۲۲	۳۴	۷/۶۹	۱	۱۲/۵	۶	۱۰/۰۳	۲۷
۲/۶۴	۸	۱۵/۲۸	۲	-	-	۲/۲۳	۶
۹/۹	۲۰	۱۵/۲۸	۲	-	-	۱۰/۴	۲۸
۰/۳۲	۱	-	-	-	-	۰/۳۷	۱
۰/۳۲	۱	-	-	-	-	۰/۳۷	۱
۰/۶۶	۲	-	-	-	-	۰/۷۴	۲
۰/۳۲	۱	-	-	۲/۰۸	۱	-	فاطر
۰/۳۲	۱	-	-	۲/۰۸	۱	-	سر

فروردين ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۵ داده های مربوط به موارد انسانی تلف شده از بیماری هاری و تمام نمونه های حیوانی (بافت مغز) مشکوک به هاری که توسط شبکه های دامپزشکی استانهای خراسان رضوی، شمالی و جنوبی برای تایید تشخیص به مرکز رفانس هاری انستیتو پاستور ایران و آزمایشگاه هاری پژوهشکده مشهد ارسال شده بود جمع آوری گردید. اطلاعات خام نظری فاکتورهای مربوط به بیمار (گونه، سن و جنس)، فاکتورهای مربوط به مکان (شهر و استان) و فاکتورهای مربوط به زمان (ماه، فصل و سال) جمع آوری و طبقه بندی گردید. داده های مربوط به موارد حیوان گزیدگی از مرکز مدیریت بیماری های وزارت بهداشت و داده های مربوط به آمار و اکسیناسیون حیوانات از مرکز بررسی، مبارزه و مراقبت بیماری های سازمان دامپزشکی کشور جمع آوری گردید. داده های جمع آوری شده توسط روش های آماری توصیفی (میانگین و نسبت) و تحلیلی (تحلیل همبستگی، ضریب

مقدمه

هاری بیماری عفونی کشنده و قابل انتقال بین انسان و انواع حیوانات وحشی دیده می شود. عامل آن ویروسی عصب دوست از خانواده رابدو ویریده و جنس لیسا ویروس است. عامل بیماری هاری در اکثر موارد از طریق گاز گرفتن و در موارد نادری از طریق پوست، نسوج مخاطی، تنفس، دستگاه گوارش، جفت، وسائل آلوه و پیوند اعضا انتقال می باشد. بیماری هاری بدیل میزان کشنده صدرصد، افزایش روندموارد حیوان گزیدگی در انسان و پرهزینه بودن اقدامات درمانی و تلفات دامی ناشی از آن از اهمیت زیادی برخوردار است. کنترل هاری شامل کنترل و ریشه کنی هاری شهری و وحشی، وضع مقررات بین المللی در رابطه با نقل و انتقال حیوانات و اکسیناسیون انسان قبل و بعد از مخاطره می باشد (۴، ۷، ۸، ۱۱).

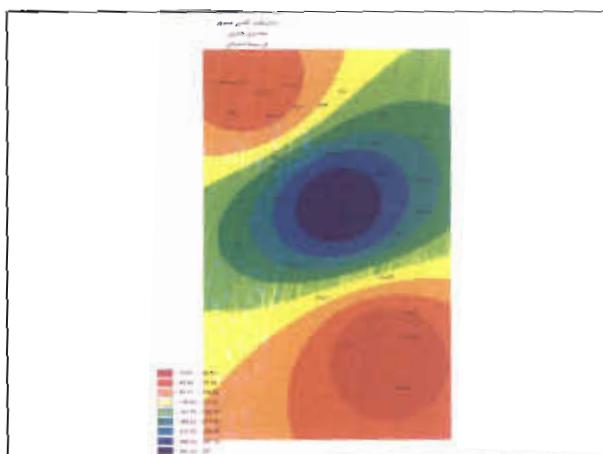
امروزه با توجه به گسترش جمعیت میزان و مخزن بیماری تعداد موارد بیماری در جهان رو به افزایش است و حدود ۹۰ درصد این موارد در آسیا وجود دارد. طبق گزارش سازمان بهداشت جهانی سالانه حدود ده میلیون نفر در دنیا به دنبال گاز گرفتگی حیوانات مشکوک به هاری تحت درمان قرار می گیرند و حدود پنجاه هزار نفر به دلیل تاخیر یا نقص در انجام درمان می میرند (۳، ۱۲، ۱۴). این بیماری در استان های مختلف ایران وجود دارد اما در شمال، شمال شرقی، شمال غربی و استان های کرمان و فارس شیوع بیشتری دارد. موارد کشوری روند صعودی دارد در بررسی رشیدی و همکاران (۱۳۸۳) در کرمان و شریعتی و همکاران (۱۳۸۳) در خراسان تعداد موارد حیوان گزیدگی رو به افزایش بوده است (۹، ۵).

با توجه به میزان بالای شیوع بیماری هاری در سه استان خراسان رضوی، شمالی و جنوبی طی سال های ۷۵ تا ۸۵ هدف از انجام این مطالعه جمع آوری داده های مربوط به هاری از سه استان خراسان شمالی، جنوبی و رضوی و انجام مدل سازی مکانی مکانی با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) توسط نرم افزارهای ARCGIS 9.2 و SPSS و ENTROPULATION بوده تامیزبان بروزهاری در سال های بعد قابل پیش بینی بوده و اطلاعات ارزشمندی برای مسئولین مبارزه با هاری فراهم گردد.

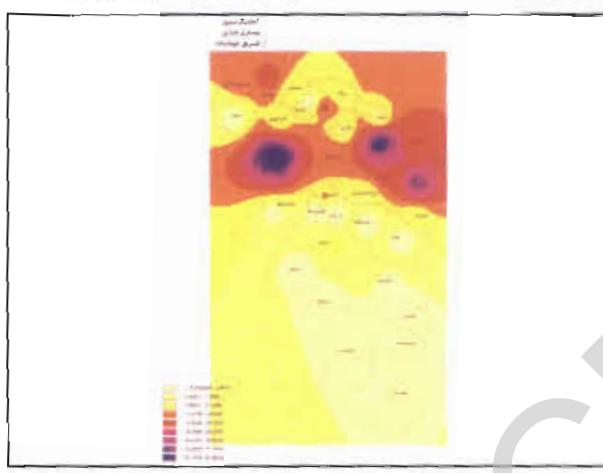
مواد و روش کار

در این بررسی توصیفی - تحلیلی گذشته نگر، طی دوره زمانی

نقشه(۱) وضعیت کلی بروز بیماری های در استان های خراسان شمالی، خراسان رضوی

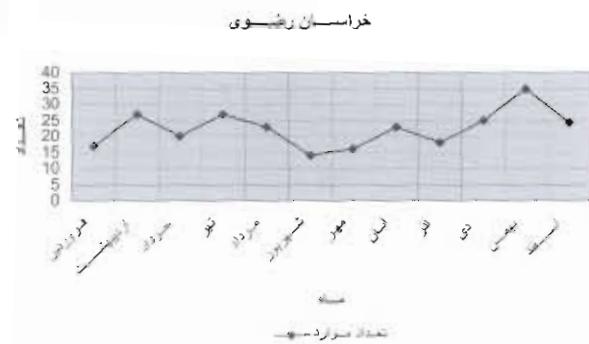
نقشه(۲) استعمال بروز های از طریق حیوانات در استان های خراسان شمالی، خراسان رضوی

تجزیه و تحلیل قرار گرفت و مبنای ($P \leq 0.05$) برای بیان تفاوت آماری استفاده گردید. ترسیم نقشه به کمک نرم افزار توسط نرم افزارهای SPSS و ARCGIS 9.2 و ENTROPULATION صورت گرفت.

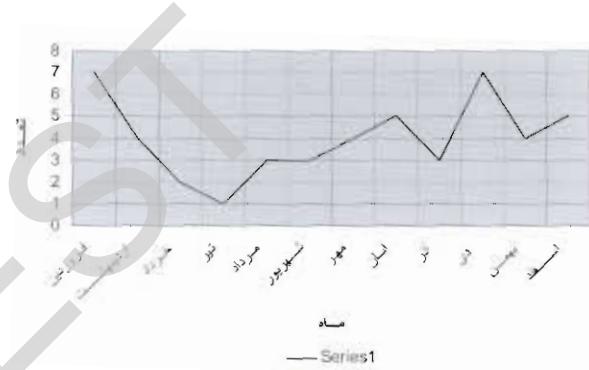
نقشه های موجود از طریق روش انترپولاسیون پادرون یابی تهیه شده است. انترپولاسیون روش های مختلفی دارد که با توجه به اطلاعات از آنها استفاده می شود بطور کلی درون یابی تغییرات فضائی را بصورت یک سطر تعیین کرده و مجسم می سازد و احتمال بروز اتفاقات را بر اساس مقدار یک کمیت در نقاطی با مختصات معلوم را مشخص می کند.

نتایج

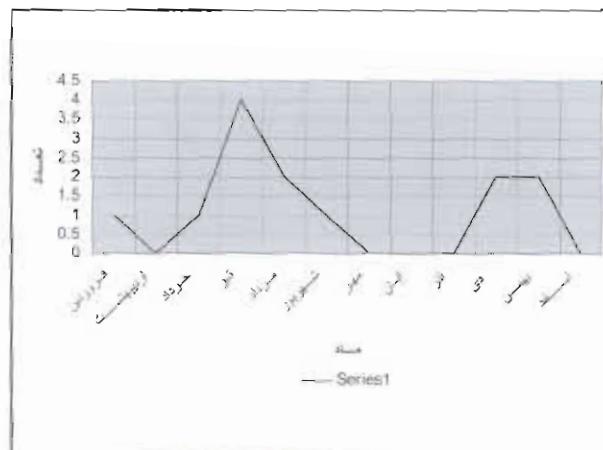
در طی سال های ۷۵ الی ۸۵، تعداد ۳۰۳ مورد (۴۵ مورد از استان خراسان رضوی، ۴۵ مورد از خراسان شمالی و ۱۲ مورد از خراسان جنوبی) هایی حیوانی گزارش شده است که ۷۷/۸۸ درصد موارد کل کشور است.

نمودار(۱): توزیع تجمعی ماهانه موارد های حیوانی استان خراسان رضوی طی سال های ۱۳۷۵-۱۳۸۵

نمودار(۲): توزیع تجمعی ماهانه موارد های حیوانی استان خراسان شمالی طی سال های ۱۳۷۵-۱۳۸۵

نمودار(۳): توزیع تجمعی ماهانه موارد های حیوانی استان خراسان جنوبی طی سال های ۱۳۷۵-۱۳۸۵

در نمودار شماره ۲، ۱۰۳ موارد های حیوانی به تفکیک ماهانه شده است، آزمون مربع کای با توزیع نکواخت نشان مبذده تفاوت معنی داری بین موارد های حیوانی شهرستانهای مختلف خراسان وجود ندارد ($P > 0.5$).

تعیین و مریع کای) به کمک نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۵ مورد

توزیع یکنواخت نشان می‌دهد که تفاوت معنی داری بین مواردهاری حیوانی شهرستان‌های مختلف خراسان وجود ندارد. بیماری‌هاری در استان‌های خراسان نوع میزانی زیادی دارد. بطوریکه در ۱۳ گونه پستاندار اهلی و وحشی مشاهده گردید. بیشترین مواردهاری حیوانی مربوط به سگ (۴۵/۸۷ درصد) و گاو (۲۲/۷۷ درصد) والاغ (۱۱/۲۲ درصد) و کمترین مربوط به اسب، شتر، موش خرماقاطر (هر کدام ۳۳/۰ درصد) است. در مطالعات پیشین در خراسان سگ مهمترین مسبب‌هاری دامهای اهلی و در کرمان روباه‌همترین حیوان مهاجم بوده است (۲، ۹). این بررسی نشان داد موارد حیوان گزیدگی استان‌های خراسان مطابق با موارد کشوری روند صعودی دارد در بررسی رشیدی و همکاران (۱۳۸۳) در کرمان و شریعتی و همکاران (۱۳۸۳) در خراسان تعداد موارد حیوان گزیدگی روبه افزایش بوده است (۵، ۹). گرچه بخشی از افزایش حیوان گزیدگی‌ها می‌تواند به علت افزایش جمعیت در طول سال‌های مذکور باشد. علل دیگر افزایش حیوان گزیدگی‌ها افزایش آگاهی مردم از خطرات بیماری و مراجعه به مراکز درمانی، افزایش گردشگری، وجود خانه‌های مسکونی فاقد حصار، بهبود سیستم مراقبت و ثبت گزارشات و افزایش مراکز درمان ضددهاری می‌باشد. همچنین روی آوردن سگ‌های ولگرد و حیات وحش بعلت تغییرات اکولوژیکی (گسترش شهرها و روستاها، از بین رفتن جنگلها و ساختن سدها) به سمت شهرها و روستاهان نیاز اعلل افزایش موارد حیوان گزیدگی بوده است. در این منطقه برخلاف استان‌های حاشیه دریای خزر هاری اهلی اهمیت بیشتری دارد (۵، ۹)، بنابراین توصیه می‌گردد به منظور کاهش خسارات اقتصادی ناشی از تلفات گاو در خراسان واکسیناسیون علیه‌هاری در مناطق پر خطر صورت گیرد. علاوه بر این از آنجایی که تنها در خراسان رضوی و جنوبی پرورش شتر صورت می‌گیرد مواردهاری این حیوان تنها از این استان‌ها گزارش شده است لذا توصیه می‌گردد با انجام تحلیل هزینه-فایده امکان استفاده از واکسن‌هاری برای این دام در این ۲ استان همانند استان‌هایی که پرورش شتر دارند (سیستان و بلوچستان) مورد ارزیابی قرار گیرد (۱).

معدوم سازی سگ‌های ولگرد در سه استان خراسان می‌تواند در برنامه‌های کنترلی نقش مهمی ایفا کند. در حاشیه دریای خزر برنامه ائتلاف سگ‌های ولگرد بطور منظم توصیه می‌گردد اگرچه مسائل فرهنگی و اعتقادی و هماهنگی بین بخشی از مشکلات انجام این برنامه است. در تهران با انجام برنامه ائتلاف سگ‌های

هاری در این ناحیه در ۱۳ گونه پستاندار اهلی و وحشی مشاهده گردید که بیشترین موارد مربوط به سگ با ۱۳۹ مورد (۴۵/۸۷ درصد) و گاو با ۶۹ مورد (۲۲/۷۷ درصد) می‌باشد. در خراسان رضوی و شمالی بیشترین موارد از سگ و در خراسان جنوبی بیشترین موارد از گاو بوده است (جدول شماره ۱).

از نظر توزیع فصلی در فصل بهار، تابستان، پاییز و زمستان به ترتیب ۲۶/۹، ۲۲/۷، ۲۷/۴ و ۲۲/۰ درصد موارد هاری حیوانی رخ داده است. توزیع تجمعی ماهانه موارد هاری حیوانی طی سالهای ۱۳۸۵-۱۳۷۵ به تفکیک در هر سه استان خراسان رضوی، خراسان شمالی و خراسان جنوبی در نمودارهای ۳-۱ نشان داده شده است. در این فاصله زمانی بیشترین موارد گزش توسط حیوانات مربوط به افراد ۱۰ تا ۱۹ سال و کمترین موارد مربوط به فاصله سنی ۴-۰ سال بوده است. ۷۶ درصد موارد حیوان گزیدگی مربوط به جنس مذکور بوده و دانش آموzan آسیب پذیر ترین افراد جامعه بوده‌اند.

بیشترین توزیع مکانی‌هاری حیوانی مربوط به شهرهای سبزوار (۶۲ مورد)، مشهد (۵۱ مورد) و تربت جام (۳۲ مورد) در خراسان رضوی بجوده (۱۹ مورد) و مانه سملقان (۱۳ مورد) در خراسان شمالی و بیرجند (۱۳ مورد) بوده است. وضعیت کلی بروزی‌ماری‌هاری در استان‌های خراسان شمالی، جنوبی و رضوی در نقشه شماره ۱ رسم گردیده است. نقشه شماره ۲ احتمال بروز بیماری از طریق حیوانات را در استان‌های خراسان نشان می‌دهد.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این بررسی نشان می‌دهد که در فاصله سالهای ۱۳۷۵-۱۳۸۵ استان‌های خراسان رضوی، شمالی و جنوبی ۷/۸۸ درصد از مواردهاری حیوانی را در کشور تشکیل می‌دهد. موارد هاری حیوانی استان‌های خراسان شمالی، جنوبی و رضوی روند صعودی نشان می‌دهد. در طی این سالها موارد هاری حیوانی در خراسان رضوی بسیار بیشتر از خراسان شمالی و جنوبی بوده است. قابل ذکر است که در بررسی باهنر و همکاران (۱۳۸۶) در کرمان و شریعتی و همکاران (۱۳۸۳) در خراسان طی سال‌های ۱۳۷۲-۱۳۸۲ نیز موارد هاری حیوانی روند افزایشی داشته است (۹، ۱۰).

در بررسی حاضر موارد هاری حیوانی را به تفکیک ماه در سه استان خراسان رضوی، شمالی و جنوبی در فاصله زمانی ۱۳۸۵-۱۳۷۵ بررسی شده است (نمودار ۱-۳) لیکن آزمون مربع کای با

موفقیت آمیز این نوع واکسن در آمریکا و اروپا برای گاووسگ (۱۳) توصیه می‌گردد. خوشبختانه در سالهای اخیر با کوشش‌های انجام گرفته موادردهاری انسانی و حیوانی در این منطقه کاهش یافته است اما باید برای رسیدن به هدف نهایی (نبود بیماری هاری) کوشش بیشتری برای بالابردن سطح آگاهی افراد جامعه و کارکنان وزارت بهداشت، تقویت سیستم مراقبت و هماهنگی و همکاری بین بخشی صورت گیرد.

منابع

- ۱- آمارنامه کشاورزی (۱۳۸۴). جلد دوم، صفحه ۷۶
- ۲- باهنر، ع.ر، رشیدی، ح، سیمانی، س، فیاض، ا، حق دوست، ع.ا، رضایی نسب، م، راد، م.ع (۱۳۸۶) فراوانی نسیی هاری حیوانات و برخی عوامل موثر بر آن در استان کرمان طی دهه ۱۳۷۲ تا ۱۳۸۲. مجله دانشکده بهداشت و انتستیتو تحقیقات بهداشتی، بهار، (۱)، ۵، صفحه ۶۹-۷۶
- ۳- حاتمی، ح. (۱۳۸۵) اپیدمیولوژی و کنترل هاری، کتاب جامع بهداشت عمومی، فصل ۹، گفتار ۵، صفحه ۱۱۸۱-۱۱۷۰.
- ۴- ذوقی، ا. (۱۳۶۸) زئونوزها و بیماری‌های قابل انتقال مشترک انسان و حیوانات، انتشارات بخش فرهنگی دفتر مرکزی جهاد دانشگاهی، صفحه ۵۴۴-۵۱۷.
- ۵- رشیدی، ح. (۱۳۸۳) بررسی اپیدمیولوژی بیماری هاری در استان کرمان. پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد پیشگیری بیماری‌های دامی، دانشگاه تهران. صفحه ۱۱۰.
- ۶- رمضانی، آ، نازگویی، ف، اسلامی فر، ع، اسلامی، ن. (۱۳۸۳) اپیدمیولوژی هاری حیوانی در استان تهران (۱۳۸۲-۱۳۸۱). مجله بیماری‌های عفونی و گرمیسری ایران، سال ۹، شماره ۲۵، صفحه ۳۵-۳۰.
- ۷- سیمانی، س. (۱۳۸۲) وضعیت‌هاری در ایران. مجله دانشکده دامپزشکی تهران، دوره ۵، شماره ۳، صفحه ۲۷۸-۲۷۵.
- ۸- سیمانی، س.. جنابی، ع، امیرخانی، ع، شریفیان، ج، فیاض، ا. (۱۳۸۱) بررسی اپیدمیولوژیک بیماری هاری انسانی در ایران از سال ۱۳۷۴ تا نیمه دوم ۱۳۷۸. مجله بیماری‌های عفونی و گرمیسری ایران، سال ۷، شماره ۱۶، صفحه ۴۸-۴۲.
- ۹- شریعتی، ا. (۱۳۸۳) مطالعه اپیدمیولوژی بیماری هاری در استان خراسان طی ۱۳۸۲-۱۳۷۳. پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد پیشگیری بیماری‌های دامی. دانشگاه تهران، صفحه ۹۰.

ولگرد در ۱۳۶۳ حذف بیماری در ۱۳۶۷ بوجود آمد (۷). از نظر توزیع زمانی موادردهاری حیوانی در فصول مختلف نوساناتی نشان می‌داد و بیشترین موارد مربوط به بهار و پاییز بود اگرچه تفاوت آماری معنی داری بین فصول مختلف مشاهده نگردید. در بررسی انجام گرفته در خراسان بیشترین موارد هاری حیوانی در پاییز و زمستان و در بررسی رمضانی و همکاران (۱۳۸۳) در تهران بیشترین موارد هاری در پاییز و کمترین آنها در تابستان مشاهده گردید (۹)، (۶). کانونهای خطر بیماری شهرستانهای سبزوار (۶۲ مورد)، مشهد (۵۱ مورد) و تربت جام (۳۲ مورد) در خراسان رضوی، بجنورد (۱۹ مورد) و مانه سملقان (۱۳ مورد) در خراسان شمالی و بیرجند (۱۳ مورد) بوده است که اجرای برنامه‌های مراقبت و کنترل هاری باید در آنها مورد توجه مسئولین قرار گیرد. در طی این مدت ۲ مورد هاری انسانی مشاهده گردید که خوشبختانه نسبت به جمعیت بالای این منطقه و بالا بودن موارد حیوانی هاری و حیوان گزیدگی ناچیز است. تمام موادردهاری انسانی مذکور بودند که بدليل حضور بیشتر در محیط بعلت فعالیتهای شغلی و غیرشغلی و جسارت بیشتر در تماس با حیوانات مرتبط دانست. سیمانی و همکاران (۱۳۸۱) نشان دادند که در هاری انسان سگ/روبا، ۲۵٪، گرگ، گربه و گورکن ۱۳٪ در صد نقش دارند که از نظر تنوع گونه با بررسی ما متفاوت است اما از نظر اینکه سگ و روبا مهمترین حیوان گزندۀ هستند هماهنگی وجود دارد (۹). در بررسی فیاض و همکاران (۱۳۸۳) سگ و گربه ۹۰٪ در صد روشیدی و همکاران (۱۳۸۳) سگ و روبا سه‌م مساوی در هاری انسان دارند (۵، ۱۰). از نظر محل گزش در ۶۷ درصد موارد دست و ۳۳ درصد صورت گزارش گردید. در بررسی سیمانی و همکاران (۱۳۸۳) به ترتیب ۷۴٪/۵٪ در صد محل گزش در دست و صورت و مابقی در سایر نقاط بدن و در بررسی رشیدی و همکاران (۱۳۸۳) به ترتیب ۵۰٪/۴۰٪ در صد محل گزش در دست و صورت و مابقی در سایر نقاط بدن قرار داشت که تنوع بیشتری نسبت به بررسی ما دارد اما همانند بررسی ما مهمترین عضو مورد گزش دست و صورت است (۵، ۸). متوسط دوره کمون هاری در بیماران ۱۰۰ روز بود که بیشتر از گزارش سیمانی (۱۶ روز) و رشیدی (۵۷ روز) است که به علت وجود بیماری با دوره کمون ۳۰ روز است (۹). متوسط سن مبتلا یان ۲۴/۵ سال و سن ۵۰ درصد از موارد زیر ۲۰ سال بود که با نتایج سیمانی و همکاران (۶/۴۳) مطابقت دارد (۸).

بر اساس نتایج این مطالعه، بررسی راهکارهای جایگزین از جمله واکسیناسیون خوراکی برای حیات و حشر همانند کاربرد

۱۰- فیاض، ا.، سیمانی، س. (۱۳۶۲) تحقیقات انسٹیتو پاستور ایران در جهت نجات هارگزیدگان. مجله علمی انسٹیتو پاستور ایران. شماره ۱، صفحه ۲۵-۲۹.

۱۱- کیوانفر، ۰.۵، کریمی، ن. (۱۳۷۶) ویروس شناسی دامپزشکی، بخش بیماریها. انتشارات دانشگاه تهران، صفحه ۲۴۸-۲۳۹.

12.Blaha, T. (1989) Applied Veterinary Epidemiology. Elsevier, PP: 106-110.

13.Blancou, J., Bhomel, B.B., Belto, A and Meslin F.X. (2005) Emerging or reemerging zoonoses factors of emergence, surveillance and control. Veterinary Reaserch, **36**:507-522.

14.Wilde, H.; Khawplod, P. and Khamoltham, T. (2005) Rabies control in South and Southeast Asia, Vaccine. **23**: 2284-2289.

